

31998R2533

L 318/8

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

27.11.1998.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 2533/98
(1998. gada 23. novembris)
par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Protokolu Nr. 3. par Eiropas Centrālo banku sistēmas statūtiem (še turpmāk "Statūti") un jo īpaši tā 5.4. pantu;

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ("ECB") ieteikumu (1);

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu (2),

ņemot vērā Komisijas atzinumu (3),

rīkojoties saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 106. panta 6. punktā un Statūtu 42. pantā noteikto procedūru,

- (1) tā kā Statūtu 5.1. pantā prasīts, lai ECB ar valstu centrālo banku atbalstu vāktu no kompetentajām valstu iestādēm vai tieši no saimnieciskām vienībām statistikas informāciju, kas vajadzīga Eiropas Centrālās banku sistēmas (še turpmāk "ECBS") uzdevumu veikšanai; tā kā, lai veicinātu šo monetārās politikas īstenošanu, šo statistikas informāciju galvenokārt izmanto konsolidētas statistikas informācijas sagatavošanai, kur atsevišķu saimniecisko vienību identitāte nav būtiska, taču to var izmantot atsevišķu saimniecisko vienību līmenī; tā kā Statūtu 5.2. pantā prasīts, lai valstu centrālās bankas pēc iespējas veiktu Statūtu 5.1. pantā izklāstītos uzdevumus; tā kā Statūtu 5.4. pantā prasīts, lai Padome noteiktu tās fiziskās un juridiskās personas, uz kurām attiecas prasība sniegt ziņojumus un ievērot konfidencialitāti, kā arī piemērotus īstenošanas noteikumus; tā kā Statūtu 5.1. panta mērķiem valstu centrālās bankas var sadarboties ar citām kompetentajām iestādēm, tostarp valsts statistikas iestādēm un tirgus regulētājiem;
- (2) tā kā, lai statistikas informācija būtu efektīvs instruments ECBS uzdevumu izpildei, ir jāizstrādā definīcijas un informācijas vākšanas procedūras, lai ECB ir iespējas elastīgi

laikus izmantot kvalitatīvu statistiku, kas atspoguļo mainīgos saimnieciskos un finansiālos apstākļus un ņem vērā ziņotājiem uzlikto apgrūtinājumu; tā kā šādi rīkojoties, ir jāpievērš uzmanība ne tikai ECBS uzdevumu izpildei un tās neatkarībai, bet arī minimālai ziņotāju apgrūtināšanai;

- (3) tā kā tāpēc ir vēlams noteikt iedzīvotāju pārskata grupu iesaistīto saimniecisko vienību un statistikas izmantošanas kategoriju nozīmē, uz kurām attiecas ECB statistikas pilnvaras un no kurām ECB ar reglamentējošām pilnvarām nosaka faktiskos atskaites grupu;
- (4) tā kā viendabīga atskaites grupa ir vajadzīga, lai sagatavotu iesaistīto dalībvalstu monetāro finanšu iestāžu nozares konsolidēto bilanci, kuras galvenais mērķis ir nodrošināt ECB ar visaptverošu statistikas ainu par monetāro attīstību iesaistītajās dalībvalstīs, ko uzskata par vienu saimniecisko teritoriju; tā kā ECB statistikas mērķiem ir izveidojusi un uztur monetāro finanšu iestāžu sarakstu, kura pamatā ir šo iestāžu vienotā definīcija;
- (5) tā kā minētajā vienotajā definīcijā statistikas mērķiem sīkāk nosaka, ka monetārās finanšu iestādes ir kredītiestādes, kā noteikts Kopienas tiesību aktos, kā arī visas pārējās rezidentes finanšu iestādes, kuras pieņem noguldījumus un/vai līdzvērtīgus noguldījumu substitūtus no iestādēm, izņemot monetārās finanšu iestādes, un uz sava rēķina (vismaz saimnieciskajā nozīmē) piešķir kredītus un/vai veic ieguldījumus vērtspapīros;
- (6) tā kā uz tām pasta žironorēķinu iestādēm, kas nevar panākt atbilstību vienotajai monetāro finanšu iestāžu definīcijai statistikas mērķiem, tomēr ir jāattiecināta ECB statistikas ziņojumu prasības naudas un banku statistikas jomā un

(1) OV C 246, 6.8.1998., 12. lpp.

(2) OV C 328, 26.10.1998.

(3) Atzinums sniegts 1998. gada 8. oktobrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

maksājumu sistēmu jomā, jo tās bieži var pieņemt noguldījumus un/vai līdzvērtīgus noguldījumu substitūtus un nodarboties ar maksājumu sistēmu uzņēmējdarbību;

- (7) tā kā 1995. gada Eiropas Nacionālo un reģionālo kontu sistēmā (turpmāk — “EKS 95”) ⁽¹⁾ monetārās finanšu iestādes tāpēc veido “centrālās bankas” un “citu monetāro finanšu iestāžu” apakšnozares un to var paplašināt, vienkārši iekļaujot iestāžu kategorijas, kas ietilpst apakšnozarē “citi finanšu starpnieki, izņemot apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus”;
- (8) tā kā statistika par maksājumu bilanci, starptautisko ieguldījumu pozīciju, vērtspapīriem, elektronisko naudu un maksājumu sistēmām ir vajadzīga, lai ECB varētu neatkarīgi veikt savus uzdevumus;
- (9) tā kā termina “juridiskas un fiziskas personas” izmantošana Statūtu 5.4. pantā ir jāskaidro atbilstoši dalībvalstu praksei naudas un banku statistikas jomā un maksājumu bilances statistikas jomā, un tāpēc tā ietver arī personas, kas nav ne juridiskas, ne fiziskas personas atbilstīgi konkrēto valstu tiesību aktiem, tomēr arī ietilpst atbilstīgajās EKS 95 apakšnozarēs; tā kā ziņojumu prasības tāpēc var piemērot tādām personām kā līgumsabiedrībām, filiālēm, uzņēmumiem kolektīviem ieguldījumiem pārvedamos vērtspapīros (UKIPV — uzņēmumi kolektīviem ieguldījumiem pārvedamos vērtspapīros) un fondiem, kuriem saskaņā ar atbilstīgajiem tiesību aktiem nav juridiskas personas statusa; tā kā šajos gadījumos pienākumu sniegt pārskatu uzliek tām personām, kuras saskaņā ar piemērojamiem dalībvalstu tiesību aktiem juridiski pārstāv attiecīgās personas;
- (10) tā kā Statūtu 19.1. pantā minēto personu bilances statistikas pārskatus var izmantot arī, lai aprēķinātu obligāto rezervju summu, ko tām varētu būt pienākums turēt;
- (11) tā kā ECB Padomes uzdevums ir sīkāk norādīt uzdevumu sadalījumu starp ECB un valstu centrālajām bankām attiecībā uz statistikas informācijas vākšanu un pārbaudi un tās īstenošanu, ņemot vērā Statūtu 5.2. pantā noteikto

principu, kā arī uzdevumus, ko uzņemsies valstu iestādes to kompetences ietvaros, lai iegūtu konsekventi kvalitatīvu statistiku;

- (12) tā kā vienotas valūtas zona pirmajos gados izmaksu lietderības dēļ ECB statistikas ziņojumu prasības var pildīt, veicot pārejas procedūras, jo pastāv vāksšanas sistēmu ierobežojumi; tā kā, cita starpā, tas var nozīmēt, ka vienotas valūtas zonas sākumā par vienotu ekonomisko teritoriju uzskatīto iesaistīto dalībvalstu maksājumu bilances finanšu kontā datus par pārrobežu pozīcijām vai darījumiem var apkopot, izmantojot visas pozīcijas vai darījumus starp iesaistītās dalībvalsts rezidentiem un citu valstu rezidentiem;
- (13) tā kā ECB ierobežojumi un nosacījumi, saskaņā ar kuriem ECB ir pilnvarota piemērot sankcijas uzņēmumiem par ECB noteikumos un lēmumos noteikto pienākumu nepildīšanu, ir noteikti Padomes Regulā (EK) Nr. 2532/98 (1998. gada 23. novembris) par Eiropas Centrālās bankas pilnvarām piemērot sankcijas ⁽²⁾ saskaņā ar Statūtu 34.3. pantu; tā kā domstarpību gadījumā starp minētās regulas noteikumiem un šīs regulas noteikumiem, kas ļauj ECB uzlikt sankcijas, šīs regulas noteikumi ir noteicošie; tā kā sankcijas par šajā regulā noteikto saistību neievērošanu neskar iespēju ECBS izstrādāt atbilstīgus īstenošanas noteikumus saistībā ar darījumu partneriem, ieskaitot ziņotāja daļēju vai pilnīgu izslēgšanu no monetārās politikas darbībām nopietnu statistikas ziņojumu prasību pārkāpumu gadījumos;
- (14) tā kā ECB noteikumi, kas izstrādāti saskaņā ar Statūtu 34.1. pantu, nepiešķir nekādas tiesības un neuzliek nekādas pienākumus neiesaistītajām dalībvalstīm;
- (15) tā kā Dānija, atsaucoties uz 1. punktu Protokolā Nr. 12 par dažiem noteikumiem attiecībā uz Dāniju, ir iesniegusi paziņojumu saistībā ar 1992. gada 12. decembra Edinburgas sanāksmes lēmumu, ka tā nepiedalīsies Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā; tā kā tāpēc saskaņā ar minētā protokola 2. punktu visi Līguma un Statūtu panti un noteikumi saistībā ar izņēmuma statusu būs attiecināmi uz Dāniju;

⁽¹⁾ OV L 310, 30.11.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 318, 27.11.1998., 4. lpp.

- (16) tā kā saskaņā ar 8. punktu Protokolā Nr. 11 par dažiem noteikumiem saistībā ar Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti Statūtu 34. pantu nepiemēro Apvienotajai Karalistei, ja vien tā neiesaistās Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā;
- (17) tā kā, atzīstot, ka statistikas informācija, kas vajadzīga, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības, nav vienāda iesaistītajām un neiesaistītajām dalībvalstīm, Statūtu 5. pants attiecas gan uz iesaistītajām, gan neiesaistītajām dalībvalstīm; tā kā šis fakts kopā ar Līguma 5. pantu uzliek pienākumu izstrādāt un īstenot dalībvalstīs visus pasākumus, ko dalībvalstis uzskata par lietderīgiem, lai veiktu statistikas informācijas vākšanu, ko vajag ECB statistikas ziņojumu prasību izpildei un laicīgas sagatavošanās veikšanai statistikas jomā, lai tās kļūtu par iesaistītajām dalībvalstīm;
- (18) tā kā konfidenciāla statistikas informācija, ko ECB un valstu centrālajām bankām ir jāiegūst, lai izpildītu ECB uzdevumus, ir jāaizsargā, lai iegūtu un saglabātu ziņotāju uzticēšanos; tā kā pēc šīs regulas pieņemšanas nebūs turpmāku iemeslu, atsaukties uz noteikumiem par konfidencialitāti, kas ierobežo konfidenciālas statistikas informācijas apmaiņu saistībā ar ECBS uzdevumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾;
- (19) tā kā Statūtu 38.1. pants nosaka, ka vadības iestāžu locekļi, kā arī ECB un valstu centrālo banku darbinieki pat pēc amata pienākumu beigām nedrīkstēs izpaust tādu informāciju, uz ko attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumus, bet Statūtu 38.2. pants nosaka, ka personas, kam pieejami dati, uz kuriem attiecas Kopienas tiesību akti par noslēpumu ievērošanu, ir pakļautas šiem tiesību aktiem;
- (20) tā kā par visiem ECB darbiniekiem saistošu noteikumu pārkāpumiem, kas veikti tīšām vai aiz neuzmanības, var piemērot disciplināras sankcijas un, ja vajadzīgs, likumīgus sodus par dienesta noslēpuma pārkāpšanu saskaņā ar apvienotajiem noteikumiem 12. un 18. pantā Protokolā par privilēģijām un imunitāti Eiropas Kopienās;
- (21) tā kā statistikas informācijas iespējamais izmantojums uzdevumu izpildei, kuri jāveic ECBS saskaņā ar Līguma 105. pantu, samazinot vispārējo pienākumu ziņot, nosaka, ka šajā regulā definētajam konfidencialitātes režīmam ir nedaudz jāatšķiras no vispārējiem Kopienas un starptautiskajiem principiem par statistikas konfidencialitāti un jo īpaši no noteikumiem par statistikas konfidencialitāti Padomes Regulā (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽²⁾; tā kā saskaņā ar šo punktu ECB ņems vērā Regulas (EK) Nr. 322/97 10. pantā noteiktos Kopienas statistikas pamatprincipus;
- (22) tā kā šajā regulā definētais konfidencialitātes režīms attiecas tikai uz konfidenciālu statistikas informāciju, kas ir ECB nosūtīta, lai izpildītu ECBS uzdevumus, un neietekmē īpašus valstu vai Kopienas noteikumus saistībā ar cita veida informācijas nodošanu ECB; tā kā ir jāievēro noteikumi par statistikas konfidencialitāti, ko statistikas informācijai piemēro valstu statistikas iestādes un Komisija, ko tās vāc savā vārdā;
- (23) tā kā Statūtu 5.1. panta mērķiem statistikas jomā ECB ir jāsadarbjas ar Kopienas iestādēm vai organizācijām un dalībvalstu vai trešo valstu kompetentajām iestādēm un starptautiskām organizācijām; tā kā ECB un Komisija noteiks atbilstīgus sadarbības veidus statistikas jomā, lai veiktu savus uzdevumus pēc iespējas efektīvāk, mēģinot samazināt ziņotāju apgrūtinājumu;
- (24) tā kā ECBS un ECB ir uzticēts uzdevums sagatavot statistikas ziņojumu prasības eiro zonā, lai tās varētu pilnībā darboties Ekonomikas un monetārās politikas trešajā posmā (še turpmāk "trešais posms"); tā kā laicīga sagatavošanās statistikas jomā ir būtiska, lai trešajā posmā ECBS varētu pildīt savus pienākumus; tā kā būtiska sagatavošanās daļa ir ECB statistikas noteikumu apstiprināšana pirms trešā posma; tā kā būtu vēlams 1998. gadā informēt tirgus

(1) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(2) OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp.

dalībniekus par sīki izstrādātiem noteikumiem, ko ECB varētu uzskatīt par vajadzīgu apstiprināt statistikas ziņojumu prasību īstenošanai; tā kā tāpēc no šīs regulas spēkā stāšanās brīža ECB ir jānodrošina reglamentējošas pilnvaras;

6) "elektroniskā nauda" ir elektroniska naudas vērtības glabāšana uz kādas tehniskas ierīces, ieskaitot priekšapmaksas kartes, ko var plaši izmantot maksājumos personām, kas nav emitenti, neiesaistot darījumā bankas kontus, bet kas ir iepriekš apmaksāts uzrādītāja instruments.

(25) tā kā šīs regulas noteikumus var efektīvi piemērot, ja iesaistītās dalībvalstis pilnībā pieņem vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka šo valstu iestādēm ir pilnvaras palīdzēt un pilnībā sadarboties ar ECB, veicot obligāto statistikas informācijas vākšanu un pārbaudi saskaņā ar Līguma 5. pantu,

2. pants

Iedzīvotāju pārskata grupa

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) "ECB statistikas ziņojumu prasības" ir statistikas informācija, ko ziņotājiem ir jāsniedz un kas ir vajadzīga, lai veiktu ECBS uzdevumus;
- 2) "ziņotāji" ir juridiskas un fiziskas personas un 2. panta 3. punktā minētās personas, uz kurām attiecas ECB statistikas ziņojumu prasības;
- 3) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kura ir pieņēmusi vienotu valūtu saskaņā ar Līgumu;
- 4) "rezidents" un "rezidējošs" ir kāds, kuram ir ekonomisko interešu centrs kādas valsts saimnieciskajā teritorijā, kā aprakstīts A pielikumā; šajā sakarā "pārrobežu pozīcijas" un "pārrobežu darījumi" ir attiecīgi pozīcijas un darījumi iesaistīto dalībvalstu, kas tiek uzskatīta par vienotu ekonomisko teritoriju, rezidentu aktīvos un/vai saistībās ar neiesaistīto dalībvalstu rezidentiem un/vai trešo valstu rezidentiem;
- 5) "starptautisko ieguldījumu pozīcija" ir pārrobežu finanšu aktīvu un pašīvu atlikumu bilance;

1. Lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības, ECB, kurai palīdz valstu centrālās bankas saskaņā ar Statūtu 5.2. pantu, ir tiesības vākt statistikas informāciju iedzīvotāju pārskata grupās par to, kas ir vajadzīgs ECBS uzdevumu veikšanai.

2. Iedzīvotāju pārskata grupā iekļauj šādus ziņotājus:

- a) juridiskas un fiziskas personas, kuras ietilpst "centrālās bankas", "citu monetāro finanšu iestāžu" un "citu finanšu starpnieku, izņemot apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus" apakšnozarēs, kā aprakstīts B pielikumā, un kuras ir rezidenti kādā dalībvalstī, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības naudas un banku statistikas, kā arī maksājumu sistēmu statistikas jomā;
- b) pasta žironorēķinu iestādes, ciktāl tas ir vajadzīgs, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības naudas un banku statistikas, kā arī maksājumu sistēmas statistikas jomā;
- c) juridiskas un fiziskas personas, kuras ir rezidenti kādā dalībvalstī, ciktāl tām ir pārrobežu pozīcijas vai tās veic pārrobežu darījumus un ciktāl statistikas informācija attiecībā uz šādām pozīcijām vai darījumiem ir vajadzīga, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības maksājumu bilances statistikas vai starptautisko ieguldījumu pozīcijas jomā;
- d) juridiskas un fiziskas personas, kuras ir rezidenti kādā dalībvalstī, ciktāl statistikas informācija par šo personu izdotajiem vērtspapīriem vai elektronisko naudu ir vajadzīga, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības.

3. Iestādei, uz kuru citādi attiekots 2. punkta definīcija, bet kura saskaņā ar tās atrašanās valsts tiesību aktiem nav ne juridiska persona, ne fizisku personu grupa, taču uz to var attiekties tiesības un pienākumi, ir jābūt ziņotājam. Šādas iestādes ziņošanas pienākumu pilda personas, kas to likumīgi pārstāv.

Ja juridiskai personai, fizisku personu grupai vai iestādei, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, ir filiāle, kas atrodas citā valstī, filiālei ir jābūt patstāvīgam ziņotājam neatkarīgi no tā, kur atrodas galvenais birojs, ja vien filiāle ievēro 2. punktā noteiktos nosacījumus, izņemot vajadzību būt atsevišķai juridiskai personai. Visas filiāles, kas ir izveidotas tajā pašā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli, ja tās pieder tai pašai ekonomikas apakšnozarei. Filiāles ziņošanas pienākumu pilda personas, kas to likumīgi pārstāv.

3. pants

Kārtība statistikas ziņojumu prasību noteikšanai

Nosakot un īstenojot statistikas ziņojumu prasības, ECB sīkāk norāda faktiskās iedzīvotāju pārskata grupas, kā noteikts 2. pantā. Neskarot statistikas ziņojumu prasību izpildi, ECB:

- a) minimizē pastāvošo pienākumu ziņot, ņemot vērā, cik vien iespējams, esošās statistikas izmantošanu;
- b) ņem vērā Kopienas un starptautiskos statistikas standartus;
- c) pilnīgi vai daļēji atbrīvo dažas ziņotāju kategorijas no statistikas ziņojumu prasībām.

4. pants

Dalībvalstu pienākumi

Dalībvalstis pašas organizē statistikas jomu un pilnībā sadarbojas ar ECBS, lai nodrošinātu pienākumu izpildi, kas ir saskaņā ar Statūtu 5. pantu.

5. pants

ECB reglamentējošas pilnvaras

1. Lai noteiktu un izpildītu statistikas ziņojumu prasības, ECB var pieņemt noteikumus par iesaistīto dalībvalstu faktisko iedzīvotāju pārskata grupu.

2. Lai nodrošinātu vienotību, kas vajadzīga, lai izstrādātu statistiku, kurā ievērotas atbilstīgās informatīvās prasības, ECB apspriežas ar Komisiju par noteikumu projektiem vienmēr, kad pastāv saikne ar Komisijas statistikas prasībām. Monetārās, finanšu un maksājumu bilances statistikas komiteja, atbilstoši savai kompetencei, piedalās sadarbības procesā starp Komisiju un ECB.

6. pants

Tiesības pārbaudīt un piespiestu kārtā vākt statistikas informāciju

1. Ja ziņotāju, kas pastāvīgi rezidē kādā iesaistītā dalībvalstī, tur aizdomās par kādu pārkāpumu, kā izklāstīts ECB statistikas ziņojumu prasību 7. panta 2. punktā, ECB un, saskaņā ar Statūtu 5.2. pantu, attiecīgās iesaistītās dalībvalsts centrālajai bankai ir tiesības pārbaudīt statistikas informācijas precizitāti un kvalitāti un veikt tās vākšanu piespiestu kārtā. Tomēr, ja attiecīgā statistikas informācija ir vajadzīga, lai pierādītu atbilstību obligāto rezervju prasībām, pārbaude ir jāveic saskaņā ar 6. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 2531/98 (1998. gada 23. novembris) par obligāto rezervju piemērošanu, ko veic Eiropas Centrālā banka⁽¹⁾. Tiesības pārbaudīt statistikas informāciju un veikt tās vākšanu piespiestu kārtā ietver tiesības:

- a) pieprasīt iesniegt dokumentus;
- b) pārbaudīt ziņotāju grāmatvedību un datu uzskaiti;
- c) kopēt šādus grāmatvedības un datu uzskaites dokumentus un veikt izrakstus;
- d) iegūt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus.

⁽¹⁾ OV L 318, 27.11.1998., 1. lpp.

2. ECB vai kompetentā valsts centrālā banka rakstiski paziņo ziņotājam par savu lēmumu pārbaudīt statistikas informāciju vai vākt to piespiedu kārtā, sīkāk norādot pārbaudes pieprasījuma izpildes termiņu, piemērojamās sankcijas nepildīšanas gadījumā un tiesības uz atkārtotu izskatīšanu. ECB un attiecīgā valsts centrālā banka informē cita citu par šādu pārbaudes pieprasījumu.

3. Statistikas informācijas pārbaudēs un piespiedu vākšanā ievēro attiecīgo valstu procedūras. Procedūras izmaksas sedz attiecīgais ziņotājs, ja tiek konstatēts, ka ziņotājs ir pārkāpis statistikas ziņojumu prasības.

4. ECB var pieņemt noteikumus, sīkāk norādot nosacījumus, kādos var īstenot tiesības pārbaudīt vai piespiedu kārtā vākt statistikas informāciju.

5. Ievērojot attiecīgos kompetences ierobežojumus, iesaistīto dalībvalstu iestādes sniedz palīdzību ECB un valstu centrālajām bankām šajā pantā noteikto pilnvaru īstenošanai.

6. Ja ziņotājs pretojas vai kavē pārbaudes procesu vai vajadzīgās statistikas informācijas vākšanu piespiedu kārtā, iesaistītā dalībvalsts, kurā atrodas ziņotāja telpas, sniedz vajadzīgo palīdzību, ieskaitot ECB vai valsts centrālās bankas nodrošinātu pieeju ziņotāja telpām, lai varētu īstenot 1. punktā minētās tiesības.

7. pants

Sankciju piemērošana

1. ECB ir pilnvarota piemērot šajā pantā noteiktās sankcijas ziņotājiem, uz kuriem attiecas ziņojumu prasības, kuri pastāvīgi dzīvo kādā iesaistītā dalībvalstī un kuri nepilda pienākumus, kas izriet no šīs regulas vai ECB noteikumiem vai lēmumiem, kuri nosaka un īsteno ECB statistiskas ziņojumu prasības.

2. Pienākumu nodot kādu statistikas informāciju ECB vai valsts centrālajai bankai uzskata par neizpildītu, ja:

a) ECB vai valsts centrālā banka nav saņēmusi statistikas informāciju līdz noteiktajam termiņam; vai

b) statistikas informācija ir nepareiza, nepilnīga vai neatbilstoša prasībām.

3. Pienākumu ļaut ECB un valstu centrālajām bankām pārbaudīt statistikas informācijas precizitāti un kvalitāti, ko ziņotāji iesnieguši ECB vai valstu centrālajām bankām, uzskata par neizpildītu, ja kāds ziņotājs kavē šo darbību. Šādi kavējumi, taču ne tikai, ir dokumentu pārvietošana un ECB vai valsts centrālās bankas kavēšana fiziski piekļūt dokumentiem, kas tām ir vajadzīgi, lai veiktu pārbaudi vai vākšanu piespiedu kārtā.

4. ECB var piemērot ziņotājiem šādas sankcijas:

a) šā panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktā pārkāpuma gadījumā — kavējuma naudu, kas nepārsniedz EUR 10 000, kopējām finansiālajām sankcijām nepārsniedzot EUR 100 000;

b) šā panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā pārkāpuma gadījumā — sodanaudu, kas nepārsniedz EUR 200 000;

c) 3. punktā noteiktā pārkāpuma gadījumā — sodanaudu, kas nepārsniedz EUR 200 000.

5. Šā panta 4. punktā noteiktās sankcijas ir papildus ziņotāja pienākumam segt pārbaudes un informācijas piespiedu vākšanas procedūras izmaksas, kā noteikts 6. panta 3. punktā.

6. Pildot šajā pantā noteiktās pilnvaras, ECB rīkojas saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 2532/98 noteiktajiem principiem un procedūrām.

8. pants

Konfidencialitātes režīms

1. Šīs regulas darbības jomā un lai saglabātu konfidencialitāti, kas attiecas uz statistikas informāciju, veicot ECB uzdevumus, statistikas informācija ir konfidenciala, ja tā ļauj ziņotājiem vai citām juridiskām personām, fiziskām personām, iestādēm vai filiālēm vai nu tieši savā vārdā, ar savu adresi, vai ar oficiāli piešķirtu identifikācijas kodu, vai netieši ar atvasinājumu, tādējādi atklāt personisko informāciju. Lai noteiktu, vai ziņotājs, vai visas juridiskas personas, fiziskas personas, iestādes vai filiāles ir identificējamās,

ir jāņem vērā visi līdzekļi, ko trešā persona var izmantot, lai identificētu minēto ziņotāju vai citu juridisku personu, fizisku personu, iestādi vai filiāli. Statistikas informācija, kas ņemta no sabiedrībai pieejamiem avotiem saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, nav konfidenciāla.

2. Konfidenciālu statistikas informāciju no valstu centrālajām bankām nosūta uz ECB, ciktāl tas ir vajadzīgs un atbilstoši detalizēti, lai īstenotu ECBS veicamos uzdevumus, kā aprakstīts Līguma 105. pantā.

3. Ziņotāji ir informēti par statistikas un pārējiem administratīvajiem mērķiem, kam var izmantot viņu sniegto informāciju. Ziņotājiem ir tiesības iegūt informāciju par nosūtīšanas juridisko pamatu, kā arī attiecīgos pieņemtos pasākumus.

4. ECB izmanto tai nosūtīto konfidenciālo statistikas informāciju vienīgi ECBS uzdevumu izpildei, izņemot:

a) ja ziņotājs vai cita juridiska persona, fiziska persona, iestāde vai filiāle, ko var identificēt, ir skaidri devusi piekrišanu minētās statistikas informācijas izmantošanai citiem mērķiem; vai

b) ja notiek īpaša Kopienas statistikas sagatavošana pēc vienošanās starp Komisiju un ECB saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 322/97 9. pantu; vai

c) lai piešķirtu zinātniskās izpētes organizācijām pieeju konfidenciālai informācijai, kas neļauj tieši veikt identifikāciju, neskarot valstu tiesību aktus un ar iepriekšēju skaidru tās valsts iestādes piekrišanu, kura sniedza informāciju.

5. Valstu centrālās bankas izmanto konfidenciālu statistikas informāciju, kas savākta, lai pildītu ECB statistikas ziņojumu prasības, tikai ECBS uzdevumiem, izņemot:

a) ja ziņotājs vai cita juridiska persona, fiziska persona, iestāde vai filiāle, ko var identificēt, ir skaidri devusi piekrišanu minētās statistikas informācijas izmantošanai citiem mērķiem; vai

b) ja to izmanto valsts līmenī statistikas mērķiem pēc vienošanās starp valsts statistikas iestādēm un valsts centrālo banku vai Kopienas statistikas sagatavošanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 322/97 9. pantu; vai

c) ja to izmanto konsultatīvas uzraudzības jomā vai, saskaņā ar Statūtu 14.4. pantu, darbību veikšanai, kas nav norādītas Statūtos; vai

d) lai piešķirtu zinātniskās izpētes organizācijām pieeju konfidenciālai statistikas informācijai, kas neļauj veikt tiešu identifikāciju.

6. Šis pants nekavē konfidenciālu statistikas informāciju, kas ir vākta citiem mērķiem, nevis ECB statistikas ziņojumu prasību pildīšanai, vai arī kas vākta papildus šiem mērķiem, izmantot šo citu mērķu pildīšanai.

7. Šis pants attiecas tikai uz konfidenciālas statistikas informācijas vākšanu un nosūtīšanu ECB statistikas ziņojumu prasību izpildei; tas neietekmē īpašus valstu vai Kopienas noteikumus attiecībā uz citu veidu informācijas nosūtīšanu ECB.

8. Šo regulu piemēro, neskarot Direktīvu 95/46/EK.

Valstu statistikas iestāžu un Komisijas vākto datu gadījumā, ko nosūta ECB, šo regulu attiecībā uz statistikas konfidencialitāti piemēro, neskarot Regulu (EK) Nr. 322/97.

9. ECB un valstu centrālās bankas veic visus vajadzīgos regulatīvos, administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai nodrošinātu konfidenciālas statistikas informācijas aizsardzību. ECB nosaka kopējus noteikumus un obligātos standartus, lai novērstu nelikumīgu izpaušanu un neatļautu izmantošanu. Aizsardzības pasākumi attiecas uz visu konfidenciālo statistikas informāciju, kā noteikts 1. punktā.

10. Dalībvalstis pieņem visus pasākumus, lai nodrošinātu konfidenciālas statistikas informācijas aizsardzību, ieskaitot atbilstīgu izpildes pasākumu piemērošanu, ko veic dalībvalstis pārkāpuma gadījumā.

9. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

5. pantu, 6. panta 4. punktu un 8. panta 9. punktu piemēro no šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Atlikušos pantus piemēro no 1999. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1998. gada 23. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

R. EDLINGER

A PIELIKUMS

VALSTS EKONOMIKAS IEROBEŽOJUMI

- 2.04. Institucionālas, vietējas vai viendabīgas ražošanas vienības, kas veido kādas valsts ekonomiku un kuru darījumi ir reģistrēti Eiropas integrēto tautsaimniecības pārskatu sistēmā, ir vienības, kuru ekonomisko interešu centrs atrodas attiecīgās valsts ekonomiskajā teritorijā. Šīm vienībām, ko dēvē par rezidentvienībām, var būt vai nebūt attiecīgās valsts valstspiederība, tās var būt vai nebūt juridiskas personas un var būt vai nebūt pārstāvētas valsts ekonomiskajā teritorijā darījuma veikšanas brīdī. Šādi nosakot valsts ekonomikas ierobežojumus attiecībā uz rezidentvienībām, ir jānosaka terminu "ekonomiskā teritorija" un "ekonomisko interešu centrs" nozīme.
- 2.05. Termins "ekonomiskā teritorija" nozīmē:
- valsts pārvaldītu ģeogrāfisku teritoriju, kurā notiek brīva personu, preču, pakalpojumu un kapitāla aprīte;
 - visas brīvās zonas, ieskaitot muitas noliktavas un rūpnīcas, kas atrodas muitas kontrolē;
 - valstu gaisa telpu, teritoriālos ūdeņus un kontinentālo šelfu, kas atrodas starptautiskajos ūdeņos, kur valstij ir ekskluzīvas tiesības⁽¹⁾;
 - teritoriālos anklāvus, t.i., ģeogrāfiskas teritorijas, kas atrodas citur pasaulē un ko saskaņā ar starptautiskiem līgumiem vai starpvalstu nolīgumiem izmanto attiecīgās valsts pārvaldes iestādēm (sūtniecībām, konsulātiem, militārajām bāzēm, zinātniskajām bāzēm utt.);
 - naftas, dabasgāzes utt. iegulas starptautiskajos ūdeņos ārpus valsts kontinentālā šelfa, ko apbūvē rezidentvienības šajā teritorijā, kā noteikts iepriekšējos apakšpunktos.
- 2.06. Ekonomiskajā teritorijā neietilpst eksteritoriāli anklāvi (t.i., valsts ģeogrāfiskas teritorijas daļas, ko izmanto citu valstu pārvaldes iestādes, Eiropas Savienības iestādes vai starptautiskas organizācijas saskaņā ar starptautiskiem līgumiem vai starpvalstu nolīgumiem)⁽²⁾.
- 2.07. Termins "ekonomisko interešu centrs" norāda, ka ekonomiskajā teritorijā pastāv dažas vietas, kur vai no kuras kāda vienība iesaistās un paredz turpmāk iesaistīties būtiskās ekonomiskās darbībās un darījumos vai nu nenoteiktu laiku, vai noteiktu, bet ilgu laiku (gadu vai ilgāk). Tādējādi uzskata, ka vienībai, kas veic šādus darījumus vairāku valstu ekonomiskajās teritorijās, katrā no tām ir ekonomisko interešu centrs. Zemes un ēku īpašumtiesības ekonomiskajā teritorijā uzskata par pietiekamām, lai īpašniekam šajā valstī būtu ekonomisko interešu centrs.
- 2.08. Pamatojoties uz šīm definīcijām, vienības, ko uzskata par kādas valsts rezidentiem, var sīkāk iedalīt šādi:
- vienībās, kuru visi darījumi galvenokārt ir iesaistīti ražošanā, finansēšanā, apdrošināšanā vai pārdalē, izņemot darījumus, kas saistīti ar zemes un ēku īpašumtiesībām;
 - vienībās, kuru darījumi galvenokārt ir iesaistīti patēriņā⁽³⁾, izņemot darījumus attiecībā uz zemes un ēku īpašumtiesībām;
 - visās vienībās, kas galvenokārt ir zemes un ēku īpašnieki, izņemot tādu eksteritoriālu anklāvu īpašniekus, kas ir citu valstu ekonomiskās teritorijas daļas vai ir *sui generis* valstis (skat. 2.06. punktu).

(1) Zvejas laivas, citi kuģi, peldošas platformas un lidaparāti Eiropas integrēto tautsaimniecības pārskatu sistēmā tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem visām pārējām pārvietojamām ierīcēm, kas vai nu pieder valstī rezidējošām vienībām, kuras tās izmanto, vai arī pieder nerezidentiem, bet tās izmanto rezidentvienības. Darījumi, kas ietver šāda veida ierīču īpašumtiesības (kopējie ieguldījumi pamatkapitālā) un izmantošanu (īre, apdrošināšana utt.), tiek saistīti ar tās valsts ekonomiku, kuras pastāvīgi iedzīvotāji ir attiecīgie īpašnieki un/vai uzņēmēji. Finanšu nomas gadījumos tiek uzskatīts, ka notiek īpašumtiesību maiņa.

(2) Eiropas Savienības un starptautisko organizāciju izmantotās teritorijas tādējādi ir *sui generis* valstu teritorijas. Šādu valstu iezīme ir tāda, ka vienīgie rezidenti ir pašas iestādes (skat. 2.10. punkta e) apakšpunktu).

(3) Patēriņš nav vienīgā iespējamā māsaimniecību darbība. Māsaimniecības kā uzņēmēji var iesaistīties visa veida saimnieciskās darbībās.

- 2.09. Tādu vienību gadījumā, kuru visi darījumi galvenokārt ir iesaistīti ražošanā, finansēšanā, apdrošināšanā vai pārdaļē, izņemot darījumus, kas saistīti ar zemes un ēku īpašumtiesībām, var nošķirt šādus divus gadījumus:
- darbības, ko veic tikai valsts ekonomiskajā teritorijā: vienības, kas veic šādas darbības, ir attiecīgās valsts rezidentvienības;
 - darbības, ko gadu vai ilgāk veic vairāku valstu ekonomiskajās teritorijās: tikai tā vienības daļa, kuras ekonomisko interešu centrs atrodas attiecīgās valsts ekonomiskajā teritorijā, ir uzskatāma par rezidentvienību. Tā var būt:
 - vai nu iestādes rezidentvienība, kuras darbības, ko gadu vai ilgāk veic citur pasaulē, izslēdz un aplūko atsevišķi ⁽¹⁾, vai
 - nosacīta rezidentvienība attiecībā uz darbību, ko valstī gadu vai ilgāk veic kāda vienība, kas ir citas valsts rezidents.
- 2.10. Tādu vienību gadījumā, kuru visi darījumi ir saistīti ar patēriņu, izņemot to zemes un ēku īpašumtiesības, mājsaimniecības, kurām attiecīgajā valstī ir ekonomisko interešu centrs, tiek uzskatītas par rezidentvienībām, pat ja tās īsu laiku (mazāk nekā gadu) ir ārvalstīs. Cita starpā, tās ietver:
- pārrobežu strādniekus, t.i., personas, kuras katru dienu šķērso robežu, lai strādātu kaimiņvalstī;
 - sezona strādniekus, t.i., personas, kuras izbrauc no valsts uz vairākiem mēnešiem, taču ne ilgāk kā gadu, lai strādātu citā valstī nozarēs, kurās periodiski vajadzīgs papildu darbspēks;
 - tūristus, pacientus, studentus ⁽²⁾, amatpersonas, kas atrodas komandējumā, uzņēmējus, tirgotājus, māksliniekus un grupas dalībniekus, kuri ceļo ārvalstīs;
 - uz vietas pieņemtus darbiniekus, kas strādā ārvalstu valdību eksteritoriālajos anklāvos;
 - Eiropas Savienības iestāžu un starptautisko civilo vai militāro iestāžu darbiniekus, kuru galvenā mītne atrodas eksteritoriālajos anklāvos;
 - valsts valdības amatpersonas, civilos vai militāros pārstāvjus (ieskaitot viņu mājsaimniecības), kas reģistrēti teritoriālajos anklāvos.
- 2.11. Visas vienības, kuras ir zemes un/vai ēku īpašnieki, kas ir daļa no ekonomiskās teritorijas, uzskata par tās valsts rezidentvienībām vai nosacītām rezidentvienībām, kurā atrodas minētā zeme vai ēkas.

⁽¹⁾ Tikai tādā gadījumā, ja šādu darbību veic mazāk kā vienu gadu, to nošķir no ražotāja organizācijas darbībām. Tā var rīkoties arī, ja darbība, lai gan to veic gadu vai ilgāk, ir nebūtiska un visos gadījumos veikta aprikojuma uzstādīšanai ārvalstīs. Tomēr uzskata, ka vienībai, kas ir rezidente citā valstī un kura veic būvniecību attiecīgajā valstī mazāk nekā gadu, ekonomisko interešu centrs ir valsts ekonomiskajā teritorijā, ja būvniecības produkcija veido kopējos pamatlīdzekļus. Šādu vienību tāpēc uzskata par nosacītu rezidentvienību.

⁽²⁾ Studentus vienmēr uzskata par rezidentiem neatkarīgi no studiju ilguma ārvalstīs.

B PIELIKUMS

APAKŠNOZARE: CENTRĀLĀ BANKA (S.121)

- 2.45. *Definīcija:* Centrālās bankas apakšnozare (S. 121) sastāv no visām finanšu sabiedrībām un kvazisabiedrībām, kuru galvenā darbība ir valūtas emisija, valūtas iekšējās un ārējās vērtības saglabāšana un visu vai daļas valsts starptautisko rezervju glabāšana.
- 2.46. Šādi finanšu starpnieki ir iedalīti S.121 apakšnozarē:
- valsts centrālā banka, arī tad, ja tā ir daļa no Eiropas Centrālo banku sistēmas;
 - centrālās monetārās iestādes, kam ir būtiska valsts izcelsme (piem., iestādes, kas pārvalda ārzemju valūtas vai emitē valūtu), kuras veic pilnīgu uzskaiti un ir tiesīgas patstāvīgi pieņemt lēmumus saistībā ar centrālo valdību.
- Šīs darbības galvenokārt veic centrālā valdība vai centrālā banka.
- Šajos gadījumos nepastāv atsevišķas institucionālas vienības.
- 2.47. S.121 apakšnozarē neietilpst resori un iestādes, izņemot centrālo banku, kuri regulē vai uzrauga finanšu sabiedrības vai finanšu tirgus.

APAKŠNOZARE: PĀRĒJĀS MONETĀRĀS FINANŠU IESTĀDES (S.122)

- 2.48. *Definīcija:* Pārējo monetāro finanšu iestāžu apakšnozarē (S.122) ietilpst visas finanšu sabiedrības un kvazisabiedrības, izņemot centrālo banku apakšnozarē iedalītās, kuras galvenokārt ir iesaistītas finanšu starpniecībā un kuru uzdevums ir pieņemt noguldījumus un/vai līdzvērtīgus noguldījumu substitūtus no institucionālajām vienībām, kas nav monetārās finanšu iestādes un uz sava rēķina piešķir aizdevumus un/vai veic ieguldījumus vērtspapīros.
- 2.49. Monetārās finanšu iestādes (MFI) veido centrālo banku apakšnozari (S.121) un pārējo monetāro finanšu iestāžu apakšnozari (S.122) un statistikas mērķiem atbilst monetārajām finanšu iestādēm, kā noteicis Eiropas Monetārais institūts.
- 2.50. MFI nevar vienkārši aprakstīt kā "bankas", jo tajās var ietilpt dažas finanšu sabiedrības, ko nevar dēvēt par bankām, kā arī dažas finanšu sabiedrības, kuras var būt aizliegts dēvēt par bankām dažās valstīs, savukārt dažas MFI, kuras sevi dēvē par bankām, faktiski nav MFI. Parasti šādi finanšu starpnieki ir iedalīti S.122 apakšnozarē:
- komercbankas, "universālas" bankas;
 - krājbankas (ieskaitot trasta krājbankas, krājbankas un krājaizdevu sabiedrības);
 - pasta žironorēķinu iestādes, pasta bankas, žirobankas;
 - agrārās kredītbankas, lauksaimniecības kredītbankas;
 - kooperatīvās bankas, krājaizdevu sabiedrības;
 - specializētās bankas (piem., finanšu bankas, emitentbankas, privātbankas).
- 2.51. Šādus finanšu starpniekus arī var iedalīt S.122 apakšnozarē, ja to uzdevums ir pieņemt atmaksājamus naudas līdzekļus no plašas sabiedrības vai nu kā noguldījumus vai kā citādi, piemēram, pastāvīgi izlaižot obligācijas un citus līdzīgus vērtspapīrus. Citādi tās būtu jāiedala S.123 apakšnozarē:
- uzņēmumi, kas ir iesaistīti hipotēku piešķiršanā (ieskaitot celtniecības sabiedrības, hipotēku bankas un hipotēku kredītiestādes);
 - kopieguldījumu fondi (tostarp ieguldījumu fondi, kopīgi ieguldījumu fondi un pārējās kolektīvo ieguldījumu sistēmas, piem., uzņēmumi kolektīviem ieguldījumiem pārvedamos vērtspapīros (UKIPV));
 - municipālās kredītiestādes.

2.52. S.122 apakšnozārē neietilpst:

- a) līdzdalības sabiedrības, kas tikai kontrolē un vada grupu, ko galvenokārt veido citas monetārās finanšu iestādes, kas pašas nav pārējās monetārās finanšu iestādes. Tās iedala S.123 apakšnozārē;
- b) bezpeļņas iestādes, kas ir atzītas kā neatkarīgas juridiskas personas, kuras kalpo pārējām monetārajām finanšu iestādēm, taču nav iesaistītas finanšu starpniecībā.

APAKŠNOZARĒ: PĀRĒJIE FINANŠU STARPNIKI, IZŅEMOT APDROŠINĀŠANAS SABIEDRĪBAS UN PENSĪJU FONDUS (S.123)

2.53. *Definīcija:* Pārējo finanšu starpnieku apakšnozārē, izņemot apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus (S.123), ir visas finanšu sabiedrības un kvazisabiedrības, kas galvenokārt ir iesaistītas finanšu starpniecībā, uzņemoties saistības citos veidos, izņemot valūtu, noguldījumus un/vai līdzvērtīgus noguldījumu substitūtus no institucionālām vienībām, kas nav monetārās finanšu iestādes vai apdrošināšanas tehniskās rezerves.

2.54. S.123 apakšnozārē ietilpst dažādu veidu finanšu starpnieki, jo īpaši tie, kuri galvenokārt ir iesaistīti ilgtermiņa finansēšanā. Vairumā gadījumu šis dominējošais termiņš ir pamatā nodalījumam no pārējo monetāro finanšu iestāžu apakšzāres. Pamatojoties uz to, ka nepastāv saistības apdrošināšanas tehnisko rezervju veidā, ir iespējams noteikt robežu ar apdrošināšanas sabiedrību un pensiju fondu apakšnozari.

2.55. Cita starpā, šādas finanšu sabiedrības un kvazisabiedrības ir iedalītas S.123 apakšnozārē, ja vien tās nav MFI:

- a) sabiedrības, kas ir iesaistītas finanšu nomā;
- b) sabiedrības, kas ir iesaistītas nomā ar izpirkuma tiesībām un kredītu piešķiršanu privātpersonām un uzņēmumiem;
- c) sabiedrības, kas ir iesaistītas faktūrkreditēšanā;
- d) vērtspapīru un atvasinātu finanšu instrumentu tirgotāji (uz sava rēķina);
- e) specializētas finanšu sabiedrības, piemēram, riska kapitāla un kapitāla attīstības sabiedrības, eksporta/importa finansēšanas sabiedrības;
- f) finanšu starpnieksabiedrības, kas izveidotas, lai turētu ar vērtspapīriem nodrošinātus aktīvus;
- g) finanšu starpnieki, kas pieņem noguldījumus un/vai līdzvērtīgus noguldījumu substitūtus tikai no MFI;
- h) līdzdalības sabiedrības, kas tikai kontrolē un vada meitasuzņēmumus, kas galvenokārt ir iesaistītas finanšu starpniecībā un/vai finanšu palīgdarbībā, taču kuras pašas nav finanšu sabiedrības.

2.56. S.123 apakšnozārē neietilpst bezpeļņas iestādes, kas ir atzītas par neatkarīgām juridiskām personām, kuras kalpo citiem finanšu starpniekiem, izņemot apdrošināšanas sabiedrības un pensiju fondus, bet nav iesaistītas finanšu starpniecībā.